

vort råd i foråret, var vi kommet af med alle de kostbare tilskudsordninger, samtidig med at der var kommet en nedgang i leveomkostningerne, som havde medført en sænkning af pristallet. Vi havde derfor ved at gå den vej, jeg anviste, ikke alene bragt de offentlige udgifter ned med tilskuddenes beløb, men der var yderligere kommet en nedgang i leveomkostningerne.

Siden dette skete, har vi set, at regeringen i statsministerens såkaldte trontale erklærede, at regeringens hensigt var at indskrænke eller afvikle tilskudsordningerne, og for os lød dette tiltalende, men det første forsøg, der blev gjort med mælketilskuddet, som regeringen ønskede skulle bortfalde, endte med, at man bagefter gik ind for en halvering, og det gavnede jo ikke sagen. Resultatet af dette forsøg på at komme af med tilskud blev for regeringen en dundrende fiasko. Det er beklageligt, men jeg mener, at det i allerhøjeste grad er regeringens egen skyld, at det gik sådan, og hvis det ikke skal gå lige så dårligt, når man nu kommer til at stå overfor afviklingen af rugbrødstilskuddet, tror jeg regeringen må gribe spørgsmålet an på en helt anden måde, og det er derfor jeg har stillet denne forespørgsel.

Der er i befolkningen ingen sympati for at bevare tilskudsordningerne, men man vil i befolkningen med nogen ret føle sig snydt og narret, hvis ikke det beløb, der spares ved, at tilskuddene falder bort, går til nedsættelse af skatterne. Ellers bliver virkningerne af bortfaldet af tilskuddene ikke det, man har tilsigtet.“

Landbrugsministeren besvarede ganske kort forespørgslen således:

„Jeg kan meget vel være enig med det ærede medlem i, at den gældende rugbrødsordning rummer adskillige skavanker i henseende til spild og ulovlig anvendelse, og at den, vi kan godt sige urimeligt lave pris har bevirket, at den gammeldags respekt for brødet i nogen måde er gået tabt. Jeg håber, at vi på et for alle parter forsvarligt grundlag kan få en bedre ordning end den gældende, men det er et så stort spørgsmål, at det må ses i sammenhæng med alle de mange øvrige ordninger, vi har; de udløber som bekendt den 1. april. Jeg har den opfattelse, at først når vi kommer det tidspunkt noget nærmere, kan vi på et mere realitetsbetonet grundlag tage stilling til det af det ærede medlem rejste spørgsmål.“

Forespørgslen gav anledning til en kortere debat, hvori *Carl Petersen* (S), *Kr. Kristensen* (V), *Fibiger* (KF), *Jørgen Jørgensen* (Lejre) (RV) og *Fuglsang* (DK) gjorde rede for deres partiers syn på det rejste spørgsmål.
